

то, като го държеше въ обятията си и топлеше рускѣтѣ му косѣ съ чистото си дыханіе, бѣшесе пуснала неусѣтно въ едно благоговѣйно сънуваніе, и моляшесе умственно за душѣтѣ на Катеринѣ.

Германъ почувствува сърдечно и умилително предъ това зрѣлище, потърси като какво бы можилъ да каже на Марійкѣ за да ѝ искаже всичкійтъ почитъ и всичкѣ признателность, които му вдѣхваше тя, но намѣри думи способни да изразятъ мыслѣтѣ му. Той се приближи до неѣ да цѣлуне сынѣтъ си когото тя държѣше все въ обятията си, и едвамъ можѣ да оттегли жунуѣтъ си отъ челото на малкійтъ Петка.

— Вый го цѣлувате съ голѣмѣ силѣ, каза му Марійка, като отстраняваше полегичка главѣтѣ на земледѣлецѣтъ, вый ще го събудите. Оставете мя да го туря пакѣ въ леглото, защото ето чи то пакѣ трѣгна за сънищата на райтѣ.

Дѣтето бы положено пакѣ въ леглото, но като се простираше въ козіѣтѣ кожѣ на самарѣтъ, попыта да ли бѣше пакѣ на Сивѣтѣ. Слѣдъ това, като отвори едрѣтъ си сини очи, и като ги второчи за единѣ минутѣ къмъ ^{гг}клоновѣтъ на дървесата, рекълъ бы человекѣ чи то сънуваше ако и събуденно, или чи бѣше обладано отъ единѣ мысль, която бѣшесе породила презъ деньтъ въ духѣтъ му, и която се образуваше